

CHESAPEAKE BAY RETRIEVER

Pochodzenie: USA

Data publikacji obowiązującego wzorca: 14.02.1995.

Użytkowanie: Aporter jednakowo sprawny na lądzie jak i w wodzie.

Klasyfikacja FCI: Grupa 8 - Aportery, płochacze i psy dowodne.

Sekcja 1 - Aportery.

Podlega próbom pracy.

WYGLĄD OGÓLNY:

Jednakowo sprawny na lądzie jak i w wodzie, Chesapeake Bay Retriever powstawał jako rasa w okolicach zatoki Chesapeake w wyniku hodowli psa do polowania na ptactwo wodne w najbardziej niesprzyjających warunkach pogodowych oraz wodnych, częstokroć zmuszony do przedzierania się przez lód podczas wielokrotnych wycieżonych aportów. Pracujący Chesapeake często musi stawić czoła wiatrom, przypływowom oraz długiemu pływaniu w zimnej wodzie. Cechy charakterystyczne rasy zostały utrwalone tak, by umożliwiały psu łatwość w działaniu, sprawność i wytrzymałość. Mózgoczaszka jest szeroka i zaokrąglona, a stop średnio zaznaczony. Szczęki powinny być wystarczającej długości i wystarczająco mocne aby mogły z łatwością, w delikatnym uchwycie unieść dużego ptaka. Dwuwarstwowa szata jest idealnie dopasowana do surowych mroźnych warunków pogodowych w jakich Chesapeake często pracuje i składa się z krótkiego, szorstkiego, falistego włosia okrywowego oraz gęstego, delikatnego wełnistego podszerstka zawierającego obfitą ilość naturalnego thuszczu. Chesapeake jest mocnym, dobrze wyważonym, silnie zbudowanym zwierzęciem średniej wielkości o średniej długości tułowiu i nogach, głębokiej i szerokiej klatce piersiowej, łopatkach zapewniających pełną swobodę ruchu, nie wykazuje żadnej skłonności do wiotkości w żadnym z elementów budowy, szczególnie w kończynach tylnych. Widoczna moc nie powinna być osiągnięta kosztem sprawności czy wytrzymałości. Wielkość i masa nie powinny być nadmierne skoro jest to pracujący aporter aktywny z natury. Do cech charakterystycznych zaliczamy oczy, które są bardzo przejrzyste o odcienniu żółtawym lub bursztynowym, wysokość w zadzie taką samą jak w kłębie lub nieco wyższą, oraz dwuwarstwową szatę której włos okrywowy ma tendencję do falowania jedynie na ramionach, szyi, grzbicie i lędźwiach.

WAŻNE PROPORCJE:

Wysokość mierzona od ziemi do szczytu łopatek powinna być nieco

mniejsza niż długość tułowia mierzona od szczytu mostka do guza kulszowego. Tułów głęboki przynajmniej do łokci. Odcinki od łopatki do łokcia i od łokcia do ziemi powinny być równe.

ZACHOWANIE - TEMPERAMENT:

Chesapeake jest ceniony za bystre i wesołe usposobienie, inteligencję, cichość, oraz czuły i opiekuńczy charakter. Odwaga, chęć do pracy, czujność, dobry nos, inteligencja, zamiłowanie do wody, ogólny poziom a przede wszystkim usposobienie powinny być najczęściej brane pod uwagę przy selekcji i hodowli Chesapeake Bay Retriever. Zbytnia lękliwość lub tendencje do dużej agresji nie są pożądane zarówno dla psa myśliwskiego jak i towarzyszącego.

GŁOWA:

Mózgoczaszka:

Czaszka: Szeroka i okrągła.

Stop: Umiarkowany.

Trzewioczaszka:

Nos: Grzbiet nosa umiarkowanie krótki.

Kufa: W przybliżeniu tej samej długości co czaszka, zwężająca się, ale nie spiczasta.

Fafle: Cienkie, nie obwiśle.

Szczęki/uzębienie: Preferowany zgryz nożycowy, cęgowy jest dopuszczalny.

Oczy: Muszą być średniej wielkości, bardzo przejrzyste, koloru żółtawego lub bursztynowego szeroko rozstawione. O inteligentnym wyrazie.

Uszy: Muszą być małe, osadzone dość wysoko, zwisające luźno, o średnio grubej skórze.

SZYJA:

Powinna być średniej długości, muskularna, stożkowata.

TUŁÓW:

Średniej długości, nigdy krępy ani też karpiowaty, raczej nieco podciagnięty w dolnej linii, z zaznaczonymi słabiznami.

Linia górna: Zad na tej samej wysokości co kłyb, lub nieco wyżej.

Grzbiet: Krótki, zwarty i mocny.

Klatka piersiowa: Mocna, głęboka i szeroka. Ożebrowanie beczkowate, głębokie i okrągłym przekroju.

OGON:

Średniej długości; u nasady nie nazbyt gruby. Ogon powinien być prosty

lub nieznacznie wygięty nie powinien się zawijać nad grzbietem ani być skręcony.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie:

Silne. Kończyny są średniej długości i proste, muskularne o dobrym kośćcu. Oglądane z przodu i z tyłu - proste.

Łopatki: Powinny być skośnie ustawione zapewniając swobodę i dużą siłę w żaden sposób nie ograniczając ruchu.

Nadgarstki: Lekko nachylone, średniej długości. Wilcze pazury mogą być usunięte.

Kończyny tylne:

Kończyny tylne to podstawa. Równie mocne jak kończyny przednie. Nie powinny mieć tendencji do wiotkości. Tylne kończyny powinny być szczególnie silne, aby mogły zapewnić napęd w pływaniu. Maja być proste, średniej długości, umieszczone o dobrym kościku. Oglądane zarówno z przodu jak i z tyłu - proste. Wilcze pazury, jeśli są, powinny być usunięte.

Stawy kolanowe: Dobre kątowanie.

Stawy skokowe: Odległość od stawu skokowego do ziemi powinna być średniej długości.

Łapy: Zajęcza stopa z błoną pławną, dobrej wielkości, palce dobrze zaokrąglone, zwarte.

CHODY:

Ruch psa powinien być płynny, swobodny i bez oznak wysiłku, dający wrażenie wielkiej mocy i siły. Patrząc z boku powinien mieć dobry wykrok bez ograniczeń ruchu i dużo siły napędowej z tyłu, przy dobrej pracy stawów kolanowych i skokowych. Łokiecie oglądane w ruchu od frontu są przylegające. Oglądany od tyłu nie wykazuje żadnych oznak krowiej postawy. Wraz ze zwiększającą się prędkością chodu, łapy mają tendencję do zbiegania się do środka linii ciężkości.

OKRYWA WŁOSOWA:

Włos: Powinien być gruby i krótki, nigdzie dłuższy niż 1 1 cala (4 cm), z gęstym delikatnym podszerstkiem. Włos na kufie i kończynach powinien być bardzo krótki i prosty z tendencją do falowania jedynie na łopatkach, karku, grzbiecie oraz lędźwiach. Dopuszczalne jest umiarkowane pióro na tylnych kończynach i ogonie. Struktura sierści Chesapeake jest bardzo istotna, ponieważ jest on wykorzystywany do polowań w najbardziej niekorzystnych warunkach pogodowych, często pracuje na śniegu lub lodzie. Tłuszcze w szorstkiej, zewnętrznej okrywie oraz

wełnisty podszerstek jest niezmiernie cenny ponieważ uniemożliwia dostanie się zimnej wody do skóry psa oraz pomaga w szybkim schnięciu. Sierść Chespeak'a powinna być odporna na wodę w takim samym stopniu jak upierzenie kaczek. Po wyjściu psa z wody i otrzepaniu się sierść nie powinna być mokra jedynie nieznacznie wilgotna.

Umaszczenie: Umaszczenie Chesapeake Bay Retriever'a musi być możliwie jak najbardziej zbliżone do otoczenia. Każdy odcień brązu, kolor turzycy lub suchej trawy jest akceptowany, preferowany jest Chesapeake jednolicie umaszczyony. Żaden kolor nie jest preferowany. Biała plamka dopuszczalna na klatce piersiowej, brzuchu, palcach, lub na tylnej stronie łapy (zaraz powyżej dużego opuszka), jednak im mniejsza plamka tym lepiej, jedno maściistość jest preferowana. Umaszczenie i struktura włosa musi być dokładnie brana pod uwagę przy ocenie sędziego. Blizny nie są brane pod uwagę.

WZROST I WAGA:

Psy powinny mierzyć od 23 do 26 cali (58-66 cm);

Suki powinny mierzyć od 21 do 24 cali (53-61 cm).

Zwierzęta powyżej lub poniżej tej miary powinny być surowo oceniane.

Waga:

Psy powinny ważyć od 65 do 80 funtów (29,5-36,5 kg);

Suki powinny ważyć od 55 do 70 funtów (25-32 kg).

WADY:

Wszelkie odchylenia od powyższego wzorca powinny być traktowane jako wady obniżające ocenę w zależności od stopnia ich nasilenia.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Osobniki odbiegające od wzorca rasy.
- Przodozgryz lub tyłozgryz.
- Wilcze pazury na tylnych łapach.
- Całe ciało pokryte skręconym lub silnie pofalowanym włosem.
- Pióra na ogonie lub łapach dłuższe niż 1 3 cala (4,5 cm).
- Umaszczenie czarne.
- Biały kolor na jakiekolwiek części ciała z wyjątkiem klatki piersiowej, brzucha, palców, lub tylnej strony łap.

Kwestią sierści i ogólnego typu proporcji ma pierwszeństwo przed jakikolwiek tabelą punktów, która mogłaby być sporządzona. Chesapeake powinien mieć dobre proporcje, pies o dobrej szacie oraz harmonijny

w innych punktach jest preferowany nad osobnikiem o doskonałej jednej cesze a o pozostałych miernej jakości.

Skala punktów:

- Głowa, włączając wargi, uszy oraz oczy	16
- Szyja	4
- Łopatki i tułów	12
- Konstrukcja tyłu i stawy kolanowe	12
- Łokcie, kończyny i stopy	12
- Umaszczenie	4
- Zad i ogon	10
- Szata i jej struktura	18
- Ogólny wygląd	12
Razem:	100

Przybliżone wymiary: (w calach)

- Długość głowy od nosa do guza potylicznego 9,5 do 10 (24,1 - 25,4 cm)
- Obwód przy uszach 20 do 21 (50,8 - 53,3 cm)
- Kufa pod oczami 10 do 10,5 (25,4 - 26,7 cm)
- Długość uszu 4,5 do 5 (11,5 - 12,7 cm)
- Szerokość między oczami 2,5 do 2,75 (6,35 - 7 cm)
- Obwód szyi przy łopatkach 20 do 22 (50,8 - 55,9 cm)
- Obwód w słabiznach 24 do 25 (61 - 63,5 cm)
- Długość od potylicy do nasady ogona 34 do 35 (86,4 - 89 cm)
- Obwód górnej części uda 19 do 20 (48,3 - 50,8 cm)
- Od nasady ucha do nasady ucha, na czaszce 5 do 6 (12,7 - 15,2 cm)
- Od potylicy do kłębu 9 do 9,5 (22,9 - 24,1 cm)
- Od łokcia do łokcia, po łopatkach 25 do 26 (63,5 x 66 cm)

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa prawidłowo wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym.